

נקורה למחשה

מחשבה אקטואלית
מפרשת השבוע

פרשת כי תבא

לرسות
ולקרב אל ליבנו
גם טעימים וסיבות
משמעות לנו להתחבר
בליבנו אל קיום המצוות.

הצבע השחור מייחד בכר שהוא
מסמל אחידות.

לא ניתן לצבעו
מעלוי וגם אי אפשר
לערבות אותו עם צבעים
אחרים. כאשר אנו צובעים
את בתי התפילין בצבע
האחד הזה אנו מזכירים
עצמנו, בראש ובראשונה, את
הפסוק הראשון המופיע בפרשנה
הראשונה שנמצאת בתור בית-
התפילין: שמע-ישראל, ה'
אלוקינו, ה' אחד.

ה' אחד. הוא לבדו עשה, עווה ועשה לכל
המעשים. ייחיד, אין ייחידות כמווהו. אין גוף, לא ישיגו
משיגי הגוף. לו בלבד ראו להתפלל, הוא ראשון והוא
אחרון. כל העיקרים המבאים את דרך האמונה במצוות
ה' גלויים ובאים לידי ביטוי בשחור-השחור הזה. הצבע
שלא מתר背着, זה שלא ניתן לכנות, עומד כרקע
לקראתנו והכרזתנו: ה', אחד!

אר מלבד האמור, ההסבר המדעי העומד מאחוריו
השחור שגלה לעיננו מעביר מסר נפלא, עמוק ופуни.
את הרעיון המייחד הבא הביא הגאון הרבה אביגדר נבנצל,
רבה של ירושלים שבין החומות.

כאשר אנו 'רואים' צבעים שונים אנחנו בעצם
'מתרגמים' את קרני האור שחזרים אלינו מהאובייקטים
שבביב לנו. כל צבע מחזיר קרני אור בתחום פיזיקליות
מאחוריה. אך לאחר הבירה חשובה זו, כדי

Black is Beautiful!

בין הברכות השונות המופיעות בפרשת השבוע
בולטת מצווה ייחודית בעלת הבטהה נדירה: **ויראו בְּלֵעָמִים הָאָרֶן כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עַלְיךָ וַיַּרְאוּ מִמֶּךָּ (דברים כח, ז).**

אומות העולם יראו את שם ה' שנקרא על בני
ישראל, יראו כי העם הולך בדרכו של הבורא, מקפיד
לקיים את מצוותיו ולהיות על פי תורתו. יראו מマー.

חכמים למדו כי הפסוק
זה מתיחס לתפילין-של-ראש
(ברכות, ז, א). בעוד התפילין שעל
היד הוא עניין פרטני בין אדם לבין
ובעודן מעטרות את ידו עליהם
להיות מכוסות, התפילין-של-
ראש גליות לעין כל.

لتפילין שעל הראש יש
אמירה ממשמעות הפהה גם
כלפי חז'. הצהרת-כוונות חד-
משמעות המבטאת את הברית
ההדוקה והקשר התמידי שלנו עם בורא העולם.

את ההלכות החשובות שנאמרו בדיי התפילין
מתיחסת לצבען. שחור. קיבלנו, הלכה למשה מסיני, שעל
התפילין להיות שחורות לחלוتين, ללא טיפה אחת של צבע
אחר. הוראה זו חשובה כל-כך עד כדי כך שתפילין שאינם
שחורות לגמרי נחשות פסולות ואדם שהניע אותן לא
קיים את המצווה.

דבר זה טוען ביאור. מה מיוחד בצבע השחור
שהופר אותו להיות ממשמעות כל-כך בסיסיים קיימ
המצווה?

כמובן, קיום ההלכות והדינים אינם תלויים ב מידת
הנתנו אותם. הלכה-למשה-מסיני מחייבת גם כאשר
עימוקה נעלם מעיננו ואיינו מביעים את העומד
מאחוריה. אך לאחר הבירה חשובה זו, כדי

על פניו, זה נראה מלחץ. זה נשמע כמו איבוד של שיקול דעת אישי. זה מרגיש פרימטיבי, עתיק ומושן להתנהל לפי ספר הוראות שמיشهו אחר כתוב? לעשות מהלכים בחים, לא לפי מה שמתחשק לי אלא לפי ספר הוראות שנכתב לפני אלף שנים?

אבל בפרטפקטיבה היסטורית ניתן להיווכח שברגע שנייתה שליטה מלאה של המוח האנושי על מה שמוסרי והוגן, הדרכ רקטטוטופה הייתה קרובה.

הקומוניזם והנאציזם, הקפיטליזם החזיר והסוציאליזם המנותק, איינספור תנועות חברותיות שהביאו נזק-בלתיותר לעולם כולם, החלו במקום טוב. כל אחת מהתנועות הללו נולדו ברצון אנושי טוב להפוך את העולם למתוקן יותר, לשרטט מפה-מוסרית חדשה שתביא את האנושות כולה קדימה.

ומoser אנשי תמיד נכשל. בכל מקום בו נתנה ההחלטה הבלעדית למוחו וascalו של בן-אדם, הטרגדיה לא איחרה לבוא. אין תחילה לשכל, אין ספק שהאדם עושה את בחרותו ומקבל את ההחלטות על פי תחשויות והרגשותיו. אך התורה מעניקה הדרכה, קווים וגבולות בדרך הדעת. מצוות וחוקי התורה הם אלו המתווים את הדרך ומודדים שלא תהיה סטייה הרסנית, גם לא מיותר רצון כן וטוב.

"יראו ממרי, כי עצמה צאת מעורתך פחד. היכולת הלאומית שלנו יאלנס את האגו, לדעת כי למרות חכמתנו הרבה איןנו מבינים הכל, מעוררת השთאות, וראה.

במהלך השבוע אנו יוצאים לעבוד. חיינו מתחנלים על פי רצונו האיש. את הימים הללו אנו פותחים מיד בוקר בהצהרה חד-משמעות: אנו עושים רצוננו – ברצונו. המנייעים שלנו אינם נפרדים חילאה מרצון הבורא, אלא אדרבה, אנו פועלים על פי דרכו וטור קבלה שלמה ומוחלטת של קרני האור הרבים שהוא שלוח אלינו.

והדרך זו מובילה אותנו קדימה.

שונות והתקנות הללו מסתדרות במוחנו על-פי הצבעים המוכרים לנו.

רק צבע אחד נוצר מכך שכל הקרנויים שנשלחו בעבר הגורם מסוים נקלטו בתוכו ולא חזרה אלינו ארן לא קרו אחת. זהו הצבע השחור. שchor, קולט את כל האור שנקנס אליו, 'מקבל' מוחלט.

הצבע השחור שבתפילין מורה על קר שהאדם העטיר בתפיליו מוכן לקבל את רצונו בשלמותו. הוא מוכן לספק אל תוכו את כל האור שימושפער עליו ממשמים, בלי ליותר על אף הארץ.

לפני הנחת התפילין בבורך אנו מקדימים משפטים ספורים המגדירים את השפעת התפילין علينا: **ונצנו להנitch על היד לזרון זרוע הגנטיה ושהיא נגד הלב לשעבד בזזה תאונות ומחשבות לבנו לעבוזתו יתברך שםו – ועל הראש נגד חמוות שהגנישה שבחמוץ עס שאר חושי וכוחותי בלם יהי משעבדים לעבוזתו יתברך שםו.**

אינו בוחרים רק את המצוות שיבאות לנו טוב בעין, אלה שמתאימות לפיספס הרגשי שיצרנו לעצמנו או נראים לנו מקובלים-חברתיות. אנו מקבלים, לחלוטין, את כל שפע המצוות שהאל העניק לנו בטובו. אלה שנראות לנו הגיונות, אלה שאיןנו מבינים. את המשפטים ואת החוקים. תאונות, מחשבות, חושים וכוחות. כולם יהיו משועבדים לעבודתו יתברך שםו.

רבים מעמי-הארצות, אומות העולם, מזדהים עם חלקים מערכי התורה. המערכת-המוסרית שירדה לעולם בניתוח התורה מהויה בסיס לחוקות שונות בעולםות חברותיות כללה ואחרות. התנ"ר מהויה השראה לאחיזות גבוהים מאוד בעולם ומשמש מסמר בו אנשים יכולים לנפנץ על מנת להצדיק פעולות קהילתיות מגונות. אבל אין רבים שמכנים לקבל את כל מה שכתוב שם. אין כמעט אף אחד שמכן להצהיר שהוא ימשעבד את עצמו, לגמרי, לכל מה שמופיע בספר הספרים.

אתר נקודה למחשבה • הגות ומחשבה יהודית
מוזמנים לפנותטלפון: 054-849-6992 | nekudalemachshava.co.il